

Χαιρετισμοί εις τον Όσιο Ιάκωβο Τσαλίκη τον εν Ευβοία

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πρακτικῶς πολιτευσάμενος καὶ ἀρετῶν ἡδίστοις ῥόδοις στολισάμενος σοῦ τοὺς πρόσφυγας ἐμύρισας ἄρτι, πάτερ, τοῦ σεπτοῦ Δαβὶδ ἐν σκάμμασιν ἐφάμιλλε καὶ καμνόντων ἀντιληπτορ εὐσυμπάθητε· ὄθεν κράζομεν· Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Οἱ Οἴκοι.

Ἄγγελος ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἡμῶν φωτοφόρος, Ἰάκωβε θεόφιλε, ὤφθης· (ἐκ γ΄) πρὸς Θεὸν γὰρ ἀπαύστως σὸν νοῦν ἐστραμμένον ἔχων τοῦ ἐχθροῦ ἔνεδρα ἐπάτησας συντόνω σου ἀσκήσει· ὄθεν σοι βοῶμεν·

Χαῖρε, ὁ στῦλος τῆς ἐγκρατείας·

χαῖρε, ὁ λύχνος τῆς ἀκακίας.

Χαῖρε, Τρισηλίου θεότητος οἴκημα·

χαῖρε, Λιβισίου τῆς Μάκρης ἐκβλάστημα.

Χαῖρε, φέγγος νεοφώτιστον θεοφόρων ἀσκητῶν·

χαῖρε, βάθος ταπεινώσεως καὶ φρονήσεως κανῶν.

Χαῖρε, ὁ πεπλησμένος δωρεαῖς οὐρανίαις·

χαῖρε, ὁ ἠρδευμένος μυστικαῖς ἐπομβρίαῖς.

Χαῖρε, εἰκὼν σοφίας τοῦ Κτίσαντος·

χαῖρε, λειμὼν ἀγάπης τῆς κρείττονος.

Χαῖρε, ἀκτὶς φωτεινῆ συμπαθείας·

χαῖρε, πυξίς προσευχῆς καὶ νηστείας·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Βήμασι τῶν πατέρων τῆς ἐρήμου ἀρτίως τῶν πάλαι ἠκολούθησας, πάτερ, καὶ μονὴν τοῦ ὁσίου Δαβίδ σταθηρὰν βαλβίδα τῶν στερόρων ἔδειξας, Ἰάκωβε, ἀγώνων σου κραυγάζων τῷ Θεῷ ἀπαύστως

Ἀλληλούϊα.

Γόνε τοῦ Λιβισίου ἱερέ, νηπιόθεν στερήσεων ἐβάδισας τρίβους καὶ προσφύγων ἐγεύσω πικρὰν τὴν πρὸς ὀρῶσιν ἄρτου ἱκανοῦ στέρησιν, δι' οὗ πιστοὺς ἐχόρτασας τοὺς εἶτά σοι βοῶντας ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ ἄρτος τῶν πενομένων·

χαῖρε, ὁ φάρος τῶν ποντουμένων·

Χαῖρε, ὁ κερνῶν ὕδωρ πᾶσι σωτήριον·

χαῖρε, ὁ πατῶν τὸν ἐχθρὸν τὸν μισόκαλον·

Χαῖρε, δένδρον ἀγλόκαρπον ἀκραιφνοῦς ἀποταγῆς·

χαῖρε, ἄστρον τηλαυγέστατον συμπαθείας θεϊκῆς·

Χαῖρε, ὅτι πεινόντων τὰς καρδίας χορτάζεις·

χαῖρε, ὅτι στενόντων πᾶσαν θλιψιν διώκεις·

Χαῖρε, χαρὰ πιστοῖς ὁ δωρούμενος·

χαῖρε, φθορὰν ὁ φεύγων τοῦ δαίμονος·

Χαῖρε, ζωῆς ἐν Χριστῷ ἐκμαγεῖον·

χαῖρε, σεμνῆς πολιτείας πυξίον·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Δύναμιν κεκτημένος θεϊκὴν τὰς παγίδας νεότητος διέφυγες, σῶφρον, καὶ λευκὴν τῆς ψυχῆς σου στολὴν συνετήρεις ῥύπον λογισμῶν πάντοτε διώκων πόρρω, ὅσιε Ἰάκωβε, καὶ πόθῳ κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Ἐδραμες πρὸς τὴν μάνδραν τοῦ Δαβίδ τοῦ ὁσίου ὡς ἔλαφος ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰς πηγὰς καὶ Θεοῦ δωρεῶν πληρωθεὶς ἀσκήσει ἀληθεῖ, ὅσιε, ἐπότισας τοῖς νάμασι χαρᾶς τοὺς σοὶ πιστῶς βοῶντας·

Χαῖρε, τὸ φρέαρ τῆς καρτερίας·

χαῖρε, τὸ νέκταρ τῆς θυμηδίας.
Χαῖρε, ἀγωγῆς μονοτρόπων ὑπόδειγμα·
χαῖρε, ψυχικῆς ὠραιότητος ἄγαλμα.
Χαῖρε, μύρον εὐωδέστατον βίου ὄντως καθαροῦ·
χαῖρε, ἄστρον φαῖνον χάρισιν ἀτραποῖς πιστοῦ λαοῦ.
Χαῖρε, ὅτι σβεννύεις τῆς σαρκὸς τὰς φλογώσεις·
χαῖρε, ὅτι ἐκρέεις ἰαμάτων τὰς δόσεις.
Χαῖρε, κρουνὸς θαυμάτων ἀείρῳτος·
χαῖρε, σκηπτὸς δαιμόνων δριμύτατος.
Χαῖρε, δι' οὗ ἡ κακία τροποῦται·
χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὀροτὸς κραταιοῦται·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Ζέουσαν ἔχων πίστιν ἐπεδόθης εἰς πλείστους ἀγῶνας καὶ κατέτηξας σάρκα ὡς κηρόν, ἀσκητά, ἵνα νοῦν πρὸς Θεὸν πτερώσης καὶ ἡμῶν Κύριον, Ἰάκωβε πανθαύμαστε, Ὁ ἔψαλλες ἀμώμω γλώσση·

Ἄλληλούϊα.

Ἦκουσε προσευχῆς σου ὁ Δαδιδ ὁ θεόφρων τὸ εὐτόνον, Ἰάκωβε θεῖε, καὶ οὐ μόνον μονῆς σε αὐτοῦ ὑπηρέτην, πάτερ, εὐπειθῆ ἔδειξεν, ἀλλὰ σεμνὸν ἡγούμενον, Ἰάκωβε, πρὸς ὃν βοῶμεν·

Χαῖρε, τὸ νέον ἀζύγων κέρας·
χαῖρε, τὸ θεῖον νηστείας γέρας.
Χαῖρε, ὁ ζηλώσας πατέρων τὰ σκάμματα·
χαῖρε, ὁ πατήσας ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα.
Χαῖρε, ἄγγελε ἐπίγειε, τῶν ὁσίων κοινωνέ·
χαῖρε, ἄνθρωπε οὐράνιε, μονοτρόπων ὀδηγέ.
Χαῖρε, ὅτι ἀρτίως ἐν Εὐβοίᾳ ἠσκήσω·
χαῖρε, ὅτι ἀξίως στέφος δόξης ἐκτήσω.
Χαῖρε, χρωστήρ χαρίτων τοῦ Πνεύματος·
χαῖρε, λαμπτήρ ἀγνείας νεόφωτος.
Χαῖρε, παθῶν καθαιρέτα αἰσχίστων·
χαῖρε, ἀνδρῶν μιμητὰ θεοφόρων·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θέλων Δαβὶδ τοῦ Θεοῦ μιμηθῆναι τοὺς τρόπους μετέβαινες αὐτοῦ εἰς τὸ ἄντρον καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, σοφέ, καὶ δι' ὅλης, πάτερ, τῆς νυκτὸς ἔψαλλες, Ἰάκωβε, τῷ Κτίσαντι, καὶ ὕμνοις μυστικοῖς ἐβόας·

Ἀλληλούϊα.

Ἦθυνεν ἐν τῷ σκότει τοῦ ζοφώδους χειμῶνος, Ἰάκωβε, φωτόλαμπρον ἄστρον σοῦ τὰ βήματα πρὸς τοῦ Δαβὶδ τοῦ ὁσίου ὄντως ἱερὸν σπήλαιον, εὐχῆς ὃ ἔσχες μέλαθρον· διὸ σοι φωνασκοῦμεν ταῦτα·

Χαῖρε, ἰσότημε τῶν ἀγγέλων·

χαῖρε, ἐφάμιλλε τῶν ὁσίων.

Χαῖρε, προσευχῆς φωτεινὸν ἐργαστήριον·

χαῖρε, θεϊκῆς πολιτείας κειμήλιον.

Χαῖρε, ὅτι κατεφώτισας τὴν Ἑλλάδα σαῖς αὐγαῖς·

χαῖρε, ὅτι κατεδρόσισας εὐσεβεῖς σαῖς διδαχαῖς.

Χαῖρε, ἀκτημοσύνης ὃ λαμπρὸς εἰσηγήτωρ·

χαῖρε, δικαιοσύνης φιλοθέου ὃ πράκτωρ.

Χαῖρε, δακρύων κρήνη ἀέναος·

χαῖρε, δαιμόνων μάστιγξ ἀνίκητος.

Χαῖρε, καινὸν τῆς πίστεως αὐχος·

χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος σκεῦος·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε,

Κάτοχος τῆς τελείας ἢ πρὸς πλησίον ἀγάπης γενόμενος ἀπαύστως προσηύχου ὑπὲρ πάντων στενόντων δεινῶς καὶ καμνόντων πάτερ, ἄρωγέ τάχιστα τῶν σοὶ πιστῶς, Ἰάκωβε, σπευδόντων καὶ τρανῶς βοώντων·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Εὐβοίᾳ ὡς νεόφωτον σέλας ἐφώτισας ἐλλόγους ἀγέλας ἐν σκιᾷ καθευδούσας δεινῆς ἀγνωσίας λόγων σου ἀπλῶν, πάντιμε, αὐγαῖς· διὸ βδοῶμέν σοι λαμπρῶς οἱ φωτισθέντες ταῦτα·

Χαῖρε, τὸ ἴαμα τῶν νοσοῦντων·

χαῖρε, τὸ στήριγμα κλονουμένων.

Χαῖρε, ἀκτησίας φωστήρ τηλαυγέστατε·

χαῖρε, ἀσιτίας πυρσὲ φαινότατε.

Χαῖρε, ὅτι κατηγλάϊσας εὐσεβούντων τὸν χορόν·
χαῖρε, ὅτι καταβέβληκας τὸν μισόκαλον ἐχθρόν.
Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας τὸ νεότευκτον βάθρον·
χαῖρε, τῆς εὐσεδειάς τὸ ἀπώτατον ἄκρον.
Χαῖρε, γλυκὺ ψυχῆς μου ἐντρύφημα·
χαῖρε, ἠδὺ καρδίας μου καύχημα.
Χαῖρε, φωτὸς οὐρανίου θεάμων·
χαῖρε, κρουνοὺς πολυχεύμων θαυμάτων·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Μεγαλύνει τοὺς πόνους σῆς πολλῆς καρτερίας ἡ Εὐβοία, Ἰάκωβε, πᾶσα καὶ
προστάτην νοοῦσα θερμὸν σὲ καυχᾶται, γέρον, προεστὼς ἔνθεε μονῆς Δαβίδ,
Ἰάκωβε, λιταῖς σου ταῖς σεπταῖς βοῶσα·

Ἐλληλούϊα.

Νοῦν τὸν σὸν ἐκκαθάρας ἀγρυπνία, νηστεία καὶ ἄκρα ταπεινώσει πρὸς ὕψος
δυσαντίβλεπτον παντοειδῶν ἀρετῶν ἐπήρητης, ἱερεῦ ἄκακε, Ἰάκωβε, καὶ ἔπιθες
σοὺς πρόσφυγας βοᾶν ἀπαύστως·

Χαῖρε, ἡ σμίλη τῆς ἀπαθείας·
χαῖρε, ἡ στάθμη τῆς ἐγκρατείας.
Χαῖρε, τῆς ἀρρήτου εὐκλείας συμμέτοχος·
χαῖρε, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ὁ ἐράσμιος.
Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τὰ γεώδη καὶ ρευστά·
χαῖρε, ὅτι ἐπεπόθησας τὰ ἐν πόλῳ θαυμαστά.
Χαῖρε, πάμφωτε φάρε τοὺς ἐν σκότει φωτίζων·
χαῖρε, ἄρρηκτε στῦλε κλονουμένους στηρίζων.
Χαῖρε, θεμέλιον τῆς πραότητος·
χαῖρε, ἀνάκτορον ταπεινώσεως.
Χαῖρε, Θεοῦ ὁ θεώμενος κάλλος·
χαῖρε, Αὐτοῦ ὁ ὀρῶν νῦν τὸ φέγγος·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Ξένον ἄκουσμα ὄντως! Πῶς ἐσμὸν τῶν σκορπίων καθήλωσας, σοφέ, δι' εὐχῆς
σου καὶ ἀπείραστος ἐκ τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἐφόδων, πάτερ γεραρέ, ἔμεινας
δοξάζων τὸν Παντάνακτα καὶ χεῖλεσιν ἀμώμοις ψάλλων·

Ἄλληλούϊα.

Ὁλος ἡγιασμένος ἐν ἡμῶν ταῖς ἡμέραις, Ἰάκωβε παμμάκαρ, ἐδείχθης· ἀποτάξας γὰρ πᾶν χαμερπὲς νυχθημέροις πόνοις καὶ εὐχῇ ἔλαμψας ὡς ἥλιος χρηστότητος· διό σοι ἐκφωνοῦμεν ταῦτα·

Χαῖρε, ἀπλότητος θεῖος κῆρυξ·
χαῖρε, σεμνότητος πάσης σάλπιγξ.
Χαῖρε, εὐσεβείας παμπέπειρος ἄμπελος·
χαῖρε, εὐψυχίας ὁ μέγας διδάσκαλος.
Χαῖρε, τύπος ἀπαράμιλλος τῶν ἀρχαίων ἀσκητῶν·
χαῖρε, εὖχος πολυτίμητον ἀσκουμένων μοναστῶν.
Χαῖρε, ὅτι στερήσεις γεγηθῶς ὑπομένεις·
χαῖρε, ὅτι συντρίβεις τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις.
Χαῖρε, κανῶν ὁσίας ἀσκήσεως·
χαῖρε, εἰκῶν ἀγάπης καὶ νήψεως.
Χαῖρε, κλεινὲ προεστῶς τῆς σῆς μάνδρας·
χαῖρε, φανὲ τηλαυγὲς παρθενίας·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Πύργος ἀοργησίας καὶ ἀγάπης τελείας νεόδμητος, Ἰάκωβε, ὠφθης· διοράσεως ὄθεν ἡμεῖς μυροθήκην θείαν καὶ τερπνὴν ἔγνωμεν σέ, τίμιε Ἰάκωβε, καὶ ὕμνοις μυστικοῖς βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ῥεῖθροις τῶν σῶν ἰδρώτων ἐγεώργησας μάνδραν τὴν πάνσεπτον Δαβὶδ τοῦ ὀσίου καὶ καρποῦς ἐν αὐτῇ θαλεροῦς μοναστῶν ποθούντων κατιδεῖν Κύριον ἐβλάστησας, Ἰάκωβε, τῶν νῦν σοι ἐκβοώντων ταῦτα·

Χαῖρε, ἀσκήσεως εὐωδία·
χαῖρε, τῆς πίστεως ἡ κινύρα.
Χαῖρε, ἀηδῶν τῆς ἐνθέου φρονήσεως·
χαῖρε, λαμπεδῶν ἀΐδιου ἐμφάσεως.
Χαῖρε, στέφος τὸ χρυσόπλοκον οὐρανίων ἀρετῶν·
χαῖρε, νέφος χρυσοσύνθετον ἰαμάτων δασιλῶν.
Χαῖρε, ἀγαθωσύνης τιμιώτατος ὄρηξ·
χαῖρε, ἐχθροῦ ἀπάτης ὁ ἀμφίστομος πέλυξ.

Χαῖρε, ὀσμὴ ἀρίστης ἀσκήσεως·
χαῖρε, τροπὴ αἰσχίστης πλανήσεως·
Χαῖρε, καρπῶν γεωργῆ πανευχύμων·
χαῖρε, φυτῶν φυτουργῆ θεαρέστων·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Σύστημα Ὁρθοδόξων συνελθὸν ἐξ ἀπάσης τῆς κτίσεως ἐκήδευσε σκῆνος τὸ σὸν ὄλβιον καὶ θαυμαστῶς εὐλογοῦντα εἶδέ σε λαόν, ὅσιε Ἰάκωβε, μακάριε, καὶ πίστει ἀκλινεῖ ἐβόα·

Ἐλληλούϊα.

Τεῖχος εἶ Εὐβοέων ἀληθῶς καὶ ἀκέστωρ θερμότατος τῶν σοὶ προστρεχόντων· ἱκεσίαις γὰρ σαῖς πρὸς Θεὸν καθ' ἐκάστην πάντες, ἀσκητά, σπεύδομεν, οὐς σκέπε τῇ σῇ χάριτι βοῶντάς σοι ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, κρατῆρ ὁ κερνῶν ἰάσεις·
χαῖρε, πρηστήρ τῆς ἐχθροῦ ἀπάτης·
Χαῖρε, τῆς ἀσκήσεως θεῖον ὀσφράδιον·
χαῖρε, ἐγρηγόρσεως βάθρον νεότευκτον·
Χαῖρε, πρόβολος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ νεοπαγῆς·
χαῖρε, στέλεχος ἀγνότητος καὶ ἀζύγων ἀγωγῆς·
Χαῖρε, ὅτι Εὐβοίας τοὺς δρυμοὺς ἀγιάζεις·
χαῖρε, ὅτι σῆς μάνδρας τοὺς χοροὺς ὠραίζεις·
Χαῖρε, πιστῶν ὁ θεῖος διάκοσμος·
χαῖρε, ἡμῶν ἐν δίναις ὁ πρόμαχος·
Χαῖρε, προσφύγων τῶν σῶν ἀντιλήπτωρ·
χαῖρε, ἀπάντων πιστῶν παρακλήτωρ·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Ἕπνον τοῖς σοῖς βλεφάροις καὶ ἀνάπαυσιν, πάτερ, οὐκ ἔδωκας σοῖς θεοῖς κροτάφοις, ἕως οὗ εἰς παλάμας Θεοῦ τὸ σὸν πνεῦμα, νέον ἀσκητῶν ἔρεισμα, παρέδωκας μελίρρυτον ψελλίζων ἐπωδὸν τῷ Κτίστη·

Ἐλληλούϊα.

Φίλος γνήσιος ὤφθης τοῦ Χριστοῦ ὡς ποθήσας, Ἰάκωβε, Αὐτὸν παιδιόθεν, τὸ ἀκρότατον τῶν ἐφετῶν· ὅθεν λόγοις θεοῖς καὶ σεπταῖς πράξεσιν ἀρχέτυπον

σεμνότητος ἐγένου ἀσκητῶν βοώντων·

Χαῖρε, ἀζύγων ἢ εὐκοσμία·

χαῖρε, μερόπων ἢ προστασία.

Χαῖρε, πρὸς ἀγῶνας ὀσίους διέγερσις·

χαῖρε, τῆς σοφίας Θεοῦ ὑποτύπωσις.

Χαῖρε, ἄγιε συνόμιλε οὐρανίων στρατιῶν·

χαῖρε, ἄνθρωπε μακάριε, ποδηγέτα πρὸς Θεόν.

Χαῖρε, μάνα τὸ θεῖον, τὸ πεινῶντας ἐκτρέφον·

χαῖρε, στόμα ὠραῖον, τὸ κακίας ἐκτρέπον.

Χαῖρε, φωτὸς ἀδύτου ἐκπύρσευμα·

χαῖρε, παντὸς λαοῦ σεμνολόγημα.

Χαῖρε, τῆς ὕλης ὁ φρύγανα καίων·

χαῖρε, ἀπάτης τὸ πῦρ ὁ σδεννύων·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Χάριν πᾶσαν ἐλκύσας τῆς ἀκτίστου Τριάδος ἐσόμενα καλῶς ἠξιώθης προορᾶν καὶ πιστοὺς ὀδηγεῖν πρὸς ζωὴν ἀγήρω καὶ χαρὰν ἄληκτον, Ἰάκωβε· διόπερ σε ὕμνουῦντες εὐλαβῶς φωνοῦμεν·

Ἐλληλούϊα.

Ψάλλειν ἐν κατανύξει τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων ἐδίδασκες, Ἰάκωβε, πάντας αἰτουμένους τὴν σὴν ἀρωγὴν, ἵνα οὗτοι χάριν δαψιλῆ λάβοιεν ὑπόθεν· διὸ σπεύδομεν φωνῆσαί σοι πιστῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε, ἀσκήσεως ὑποθήκη·

χαῖρε, ἀπλότητος μυροθήκη.

Χαῖρε, τῆς Βορείου Εὐβοίας ὠράϊσμα·

χαῖρε, τῆς ἀλήκτου ζωῆς τὸ φρυκτώρημα.

Χαῖρε, τεῖχος ἀδιάσειστον ἀγαπήσεως Χριστοῦ·

χαῖρε, ξίφος κόπτον φρύγαμα τοῦ ἀλάστορος ἐχθροῦ.

Χαῖρε, ὅτι ἀγίοις ὀμιλεῖς ὡσπερ φίλοις·

χαῖρε, ὅτι ἐν δόμοις νῦν οἰκεῖς οὐρανόις.

Χαῖρε, Δαβὶδ τοῦ θείου συνέστιος·

χαῖρε, παγὶς Σατὰν καὶ ἀντίπαλος.

Χαῖρε, ἀσπίς κατ' ἐχθροῦ ἀοράτου·

χαῖρε, ψυχῆς γλυκασμὸς σοῦ ἰκέτου·

Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Ὡ θερμὲ ἀντιλήπτορ τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων καὶ κρήνη πολυχεῦμον
θαυμάτων, (ἐκ γ') ἐπομβρίαις τῶν σῶν πρεσβειῶν ἐφ' ἡμᾶς εἰρήνης ὑετὸν
στάλαξον καὶ δὸς τὴν εὐλογίαν σου, Ἰάκωβε, ἡμῖν τοῦ ψάλλειν

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πρακτικῶς πολιτευσάμενος καὶ ἀρετῶν ἠδίστοις ῥόδοις
στολισάμενος σοὶ τοὺς σπεύδοντας ἐμύρισας ἄρτι, πάτερ, τοῦ σεπτοῦ Δαβὶδ ἐν
σκάμμασιν ἐφάμιλλε καὶ καμνόντων ἀντιλήπτορ εὐσυμπάθητε· ὄθεν κράζομεν·
Χαίροις, μάκαρ Ἰάκωβε.

Δίστιχον.

Χαῖρέ σοι Χαραλάμπης ἔκραξε πόθῳ
ὁ ἀεὶ φιλῶν σε, Ἰάκωβε μάκαρ.